

sur la kamparo k fosanta truojn en tero (*mus sylvaticus*).

* **Musko**. Multspeca kriptogama tre delikata veg., dense kreskanta sur mal-sekaj ŝtonoj, arboj, kc (*muscus*).

* **Muskato**. Nukso de arbo uzata kiel spicaĵo. ~arbo. Speco el fam. miristikacoj (*miristica fragrans*). ~vino. Vino farita el apartaj specoj de vinberoj, kun gusto tre agrabla, iomete simila al tiu de ~o aŭ de mosko.

muskedo z = musketo.

musketo 𐀓. Malnova portebla pafilo. ~isto. Iama soldato portinta ~on.

* **Muskolo**. Organo konsistanta el karnaj fibroj k servanta por movi la diversajn partojn de la korpo.

* **Muslino**. Delikata maldensa k malpeza teksaĵo el kotono, lano aŭ silko.

musono (Me). Vento, kiu regule k periode blovas en la regionoj de la intertropika Azio.

* **Mustardo**. Spicaĵo el pistitaj semoj de sinapo miksitaj kun vinagro : *ĝi estas ~o post la mango* z (tro malfrua peno).

* **Mustelo**. Karnomanganta mambesteto tre maldikkorpa, kies felo estas tre ŝatata (*mustela martes*). ~kato. Foino. Kp FUNO, PUTONO, ZIBELINO, ERMENO.

* **Muŝo**. Malgranda duflugila insekto, kies diversaj specoj estas tre komunaj k vivas en lokoj loĝantaj de homoj k bestoj (*musca*) : (f) havi ~on en la cerbo z (esti iomete freneza aŭ almenaŭ tre stranga, havi strangajn ideojn) ; ~o zumas en lia kapo (samsenca esprimo. Kp GRULO) ; kalkuli ~ojn z (vane peni pri bagateloj) ; bali du ~ojn per unu balo z (f. Kp ŜTONO).

* **Muta**. 1 (iu) Ne posedanta la parolkapablon. 2 (iu) Ne povanta aŭ ne volanta dum momento paroli pro emocio aŭ pro ia kaŭzo : ~a pro teruro B, surprizo, honlo ; resti ~a anlaŭ malfacila demando, 3 (io) Fariganta senparole : ~a sceno, rolo, respondo. ~igi. 1 Igi nekapabla paroli : li ~igis de surprizo B. 2 Silentigi : ~igi la gazetaron per drakonaj leĝoj.

Muzo. Ĉiu el la naŭ grekaj diinoj, kiuj personigis belartojn k sciencojn.

Muzeo. 1 Ejo, kie oni elmontras kolekton da objektoj aŭ dokumentoj koncerantaj belartojn, sciencon aŭ metiojn. 2 Tia kolekto mem.

Muziklo. 1 Arto aranĝi la sonojn en maniero agrabla por la orelo. 2 La sonoj mem tiamaniere aranĝitaj. ~a. 1 Rilata al ~o. 2 Posedanta ~an econ, agrabla por la orelo (Kp HARMONIA, MELODIA).

N

nabo 𐀓. Centra parto de rado, en kiu oni enigis la radie dislokitajn stangojn k en kies mezon oni metas la akson, ĉirkaŭ kiu okazas la rotacio de la rado (= aksingo).

* **Nacio**. 1 Organizita formo de popolo, konsistanta el tuto de la homoj loĝantaj en difinita teritorio k kunigitaj per komuneco de lingvo, kutinoj, tradicioj, ekonomiaj interesoj k regado : *precipe la lingvo faras la ~on*. 2 Civitanaro. Kp RASO, LANDO, PATRUJO, POPOLO, REGNO, ŜTATO, GENTO. ~a. 1 Koncernanta nur apartan ~on : ~a standardo, konscio. ~aĵo. ~a apartaĵo, precipe lingva (Vd IDIOTISMO). ~eco. 1 Aparteneco al iu ~o : pli k pli landlimoj k ~ecoj difiniĝas laŭ lingvoj. 2 Sinonimo de ~o, atentigante ta-

mien, ke ~eco povas ekzisti antaŭ ol la ~o estas politike organizata kiel regno aŭ post kiam ĝi ĉesis ekzisti : *laŭ la principo de la ~ecoj ĉiu ~o devas esti konsiderata kiel morala sendependa estaĵo, kiu havas rajton pri ekzistado k pri propra disvolvigo*. ~ismo. 1 Politika doktrino, kiu troigas la rajtojn de iu ~o kontraŭ tiuj de la aliaj ; ~a egoismo ; ŝovinismo. 2 = lingva ~aĵo. ~anligi. Rajtigi fremdulon kiel ~anon. Inter~a. 1 Koncernanta plurajn ~ojn : inter~a komerco, juro, ekspozicio, konferenco, oficejo. Inter~ismo. Politika sistemo celanta starigi juran aparaton, kiu garantius pacajn rilatojn inter ĉiuj ~oj, zorgante, ke ĉiu el ili konservu siajn lingvon k kulturajn apartaĵojn. Sen~ismo. Socipolitika teorio laŭ kiu la